

Salomonisk Afgørelse i en Vandværkssag.

Sagsøgerne skal betale Omkostninger til Taarnby Sogneraad.

Husejer P. Jensen, Driftsinspektør H. Olsen og Inspektør R. Wolff havde indstævnet Taarnby Kommune for Søndre Birks Civilret med Paastand om, at Sagsøgte som Ejer af Taarnby Kommunes Vandværk dømmes til at anerkende sin Forpligtelse til at levere Vand til Ejendommen Vittrup Allé 44 i Overensstemmelse med Regulativet samt til Betaling af 269 Kr. 19 Øre.

Sagsøgerne overtog ved Tvangsauktion af 11. September 1939 den omtalte Ejendom, der tidligere tilhørte en Maler, som var ved at opføre et Hus paa Grunden. Køberne videreførte Arbejdet og solgte Ejendommen til Maskinarbejder Svend Aage Larsen bl. a. paa Vilkaar, at den skulde afleveres med Installation af Vandværksvand.

Taarnby Kommune krævede sig nu 269 Kr. betalt, hvilket Beløb den tidligere Ejer skyldte. Kommunen henviste i saa Henseende til Regulativet, og Sagsøgerne betalte under Protest, idet de bl. a. gjorde gældende, at der ikke er Lovhjemmel for et saadant Krav.

Sogneraadet paastod Frifindelse, subsidiært dømt til Betaling af det paastævnte Beløb med Fritagelse for at levere Vand.

Det hedder i de meget udførlige Præmisser til Dommen, at der ikke paahviler Sagsøgerne nogen Pligt til at betale den omstridte Anlægsafgift, der ikke er sikret ved Tinglysning eller har paahvilet Ejendommen og saaledes ej heller Sagsøgerne som Købere paa Tvangsauktionen, og Tvistens Afgørelse beror herefter alene paa, hvorvidt Indstævnte maatte have Hjemmel for at nægte Levering af Vand fra Kommunens Vandværk, medmindre Beløbet betales.

Dommen fastslaar i denne Forbindelse, at der ikke ved Loven om Vandforsyning af 1926 tilkommer en Kommune noget Monopol med Hensyn til Beboernes Forsyning med Vand, og efter det oplyste kan det heller ikke antages, at Indstævnte ved Meddelelse af Afløbs- og Byggetilladelser tvinger Beboerne til Aftagelse af Vand fra Kommunens Vandværk. En Grundejer har saaledes Ret til at ordne sit Vandforbrug ved selvstændig Vandindvinning paa Ejendommen.

Præmisser og Dom fylder 8 tæt-skrevne Foliosider og konkluderer i, at Sagsøgerne maa være bundne ved Regulativets Bestemmelse om, at Vandværket ikke har Ret til at aabne for Vandforsyningen førend Anboringsmesteren, der efter det oplyste er pligtig til at udføre Arbejdet for enhver Grundejer uden anden Sikkerhed, er dækket for sit Krav.

Som Følge af det anførte vil Sagsøgernes Paastand om, at Indstævnte kendes pligtig til at levere Vand i Overensstemmelse med Regulativet, hvilket Indstævnte ikke ses at have nægtet eller udtalt sig imod, være at tage til Følge, medens Tilbagebetalingen af de 269 Kr. 19 Øre vil være at gøre afhængig af, at Sagsøgerne frafalder Krav om Levering af Vand til Ejendommen.

Den indviklede Jura resulterede altsaa i den salomoniske Afgørelse, at begge Parter har Ret, men i Realiteten er det Taarnby Kommune, der har vundet Sagen, hvilket ogsaa fremgaar af, at Sagsøgerne skal betale Sogneraadet 100 Kr. i Sagsomkostninger.

Sagens Realitet er den, at Kommunen dømmes til at levere Vand til Ejendommen, som Sagsøgerne købte paa Tvangsauktionen, men Kommunen er fritaget for denne Forpligtelse, hvis ikke de nye Ejere betaler den Sum, som den tidligere Ejer af Ejendommen skyldte Gas- og Vandmester Bastiansen for Arbejde, som Bastiansen i sin Egenskab af autoriseret Anboringsmester for Anlæg af Vandinstallation paa Ejendommen.